Pregaria.cat

Entrada

El combat de la pau demana preparació

L'Andrea estava asseguda en un dels bans del campus. Brillava un sol d'hivern, amable, agraït i pur. Estava molt entotsolada, des que havia llegit el cartell : "el combat de la pau demana preparació" . Aquella frase tenia una certa contradicció. Un combat per a la pau?

L'Andrea gairebé mai podia restar sola. No se saps massa el per què, però a la poca estona sempre hi ha gent al seu voltant. És un iman. És una persona autèntica. Molts n'estan mig enamorats. El que passa és que a l'Escola de Camins els sentiments es retenen per més endavant, mentre sigui possible.

"Jo sí que ho entenc" deia el Marc al seu costat quan ni feia un minut que ella s'havia assegut. "Mira, el cartell l'he copiat d'un que vaig veure fa pocs dies al Casal Loiola". L'Andrea el mira de fit a fit i pensa que fins a cert punt de vista és lògic que sigui el Marc l'autor d'un escrit com aquell en un lloc com aquell. "Escolta, i tu com et prepares pel combat de la pau? No t'emboliquis, per favor, concreta i sigues sintètic, si pots dona'm una fórmula."

El Marc queda una estona callat. Pensa. És un home concret. Cerca la fórmula del combat per a la pau. Finalment diu: "Protesta interior, canalitzada i compartida, acció sense violència, agressiva en contra del poder no democràtic, i tot això multiplicat per infinit de paciència, constància, bon humor i una dimensió que vaig sentir d'un tio que deia: hem de ser incombustibles".

El ulls de la noia es van anar obrint com quan surt la lluna en el mar. Li va fer repetir la fórmula tres vegades. Ja era l'hora de la darrera classe. S'alcen del banc.

"Genial", li diu. "En seguirem parlant; però no "hablar por hablar". Hem de fer quelcom, m'entens".

"I tant !".

(Ampliació: Lluc 6, 46-49)

. Per què em dieu Senyor, Senyor, i no feu el que us dic?.

. Quan vingué la inundació el riu envestí contra aquella casa.

. però no la pogué somoure perquè estava ben edificada.